

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2011. évi június hó 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt I.r.vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2010. évi május hó 31. napján kihirdetett 9.B.745/2009/59. számú ítéletét **megváltoztatja**, I.r. és II.r. vádlottak a terhükre rótt bűncselekményeket a Btk.20.§./2/ bekezdés szerinti társtettesként követték el.

Velük szemben az első fokon alkalmazott fő- és mellékbüntetést tekinti kiszabottnak.

I.r. vádlott vonatkozásában a lefoglalt 3.450.000.- /Hárommillió-négyszázötvenezer/ Ft-ból 435.000.- /Négyszázharmincötezer/ Ft-ra vagyonekobbzást rendel el, míg a fennmaradó 3.015.000.- /Hárommillió-tizenötezer/ Ft és az 1280 /Egyezerkettőszáznyolcvan/ euro lefoglalását megszünteti és a vádlott részére történő kiadását rendeli el, visszatartva abból 53.300.- /Ötvenháromezer-háromszáz/ Ft-ot a bűnügyi költség biztosítására.

II.r. vádlottal szemben 435.000.- /Négyszázharmincötezer/ Ft vagyonekobbzást rendel el.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja az I.r. vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig, míg II.r. vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2011. február 22. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s :

A Veszprém Megyei Bíróság Veszprémben, 2010. január 11-12., 15., 18-19. május 17-18., 28. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és az utóbbi napon kihirdetett 9.B.745 /2009/59. számú ítéletében tizenhét vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott, közülük tizennégy vádlott tekintetében az első fokú eljárásban a megyei bíróság ítélete jogerőre emelkedett.

A 2008. október 7. napjától előzetes fogvatartásban lévő I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 250.§ /1/ bekezdésébe ütköző és /3/ bekezdésének első tétele első és második fordulata szerint minősülő 14.rb. hivatalos személy által, kötelességszegéssel, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett vesztegetés büntetében és a Btk. 275.§ /1/ bekezdésének a) pontjába ütköző 8 rb. hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében.

Ezért halmazati büntetésül 4 év 10 hónap börtönbüntetésre, és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Vele szemben 3.450.000.-forintra és 1.280.-euróra vagyoneklobzást rendelt el.

A 2008. október 7. napjától 2011. február 22. napjáig előzetes fogvatartásban volt II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 250.§ /1/ bekezdésébe ütköző és /3/ bekezdésének első tétele első és második fordulata szerint minősülő 14.rb. hivatalos személy által, kötelességszegéssel, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett vesztegetés büntetében. Ezért 4 év börtönbüntetésre, és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

III. r. vádlottat a Btk. 253.§ /1/ bekezdésébe ütköző és /2/ bekezdése szerint minősülő kötelesség megszegésére és hivatali helyzettel való visszaélésre irányuló hivatali vesztegetés büntetében mondta ki bűnösnek. Ezért 450 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 300.-forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak 450 napi fogházbüntetésre való átváltoztatásáról.

A lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésével rendelkezett azok kiadásáról I.r.és II.r.vádlottak részére.

Kötelezte vádlottakat külön-külön az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítéletet ellen I.r. és II.r. vádlottak terhére az ügyész a fő- és mellékbüntetések súlyosításáért jelentett be fellebbezést. I.r. vádlott és védője minősítés változtatásért és enyhítésért, II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, III.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.224/2009/6-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az indokolás kiegészítésével fenntartotta. Az első fokú ítélet megváltoztatását I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a büntetés súlyosítása, az elkövetői alakzat megállapítása, valamint mindkettőjükkel szemben vagyonek Kobzás elrendelése érdekében indítványozta. A védelmi jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta.

Az átiratban kifejtette a vádhatóság, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelését elvégezte és a tényállást megalapozottan állapította meg. Az első fokú ítélet indokolását a bizonyítás törvényességét érintően csupán azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a nyomozással összefüggésben a titkos adatszerzés szabályait betartották, annak eredménye törvényesen került a bűnügyi iratokhoz csatolásra.

A fellebbviteli Főügyészség a vádlottak bűnösségére vont következtetéssel is egyetértett. A három fellebbező vádlott esetében cselekményeik egyébként helytállónak tartott minősítése kapcsán azt kifogásolta, hogy az első fokú bíróság nem foglalt állást I.r. és II.r. vádlottak elkövetői alakzatának kérdésében. Ennek megállapítását indítványozta oly módon, hogy tizenegy esetben a vádlottak társtettesként, míg a tényállás 1./, 8./ és 11./ pontjaiban rögzített alkalmakkor önálló tettesként követték el a bűncselekményt. I.r. vádlott az előny kérésével, II.r. vádlott pedig az előny elfogadásával.

E vádlottakra kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás jelentős súlyosítását a bűnösségi körülmények korrekciójával indítványozta arra figyelemmel, hogy a többes elkövetés, a zsarolásszerű és gátlástalan elkövetési mód, a nagyszámú vesztegetés az adott minősítésen belül magatartásuk társadalomra veszélyességét különösen nagyra teszi. A javukra értékelt enyhítő körülmények köréből mellőzni indítványozta a vádlottak büntetlenségét, mert hivatalos személyként jártak el, továbbá az elévülési időt meg sem közelítő időmúlást és a beismerésben nem lévő II.r. vádlott megtörtségét.

A vagyonek Kobzásra vonatkozóan kiemelte, hogy I.r. vádlottól lefoglalt teljes összegre elkobzás csak a Btk. 77/B. § /1/ bekezdésének b) pontja és /4/ bekezdésében írt további feltételek esetén kerülhetett volna sor, ennek törvényi feltétele a jelen ügyben nem állt fenn.

Mindkét vádlottal szemben vagyonekobzást indítványozott a bűncselekménnyel szerzett vagyon erejéig.

III.r vádlott büntetésének további enyhítésre nem látott törvényes lehetőséget. Egyebekben az ítéleti rendelkezések helybenhagyását indítványozta.

Az ítéletábra nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője indítványát az átiratban írtakkal egyező tartalommal fenntartotta.

I.r. vádlott védője a másodfokú eljárásban az írásban csatolt, első fokú tárgyaláson előterjesztett perbeszédét az ítélet megalapozatlanságát és a minősítést tekintve, valamint a büntetésre vonatkozóan fenntartotta. A cselekmény átminősítését arra figyelemmel kérte, hogy védenca bizonyíthatóan nem mért túlsúlyos járművet, hanem helyzetét kihasználva jutott előnyhöz, ami miatt csalást valósíthatott meg. A generális prevenció célja emiatt más megítélés alá eshet és indokolja a büntetés enyhítését. Változatlan minősítés mellett sem tartotta indokoltnak, hogy a védencre kiszabott büntetés 10 hónappal súlyosabb, mint társáé, továbbá a fiatal házaspár, két éves gyermekével eddig csak börtönkörülmények között találkozó vádlottal szemben az ítélet belső arányaira és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségére figyelemmel olyan mértékű enyhítést tartott indokoltnak, hogy az előzetes letartóztatásban eltöltött idővel kitöltött legyen.

II.r. vádlott védője perbeszédében elsődlegesen az ítélet megalapozottságát kifogásolta. Tényállási pontonként kitért arra, hogy a bizonyítás hiányosságaiból adódóan miért tekinti megalapozatlannak az első fokú ítéletet. Részletesen kifejtett álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok a vádlott bűnösségét nem támasztják alá kétséget kizáróan, mert nem kerültek beszerzésre a fuvarlevelek, elmaradt a mérlegjegyekkel, vezénylesi tervvel való összevetésük és tisztázatlan kívül dolgozott együtt az egyes vádpontok esetében vádlott. Nem bizonyította, hogy védenca bárkitől előnyt kért, vagy azon osztozott. A tényállás felderítése álláspontja szerint hiányos és a bíróság a tényállásban lényeges tényeket nem rögzített. Csatolta az Apeh vizsgálatáról szóló határozatot, mely szerint a vádlott családjánál vagyongyarapodást nem mutattak ki. A szakértő véleménye sem támasztotta alá a bűnösségét, mert nem adott egyértelműen választ arra, hogyan volt lehetséges nyomtalanul a számítógépes programmal visszaélni. Kifogásolta annak megállapítását, hogy konkrétan túlsúlyosak voltak-e a mért járművek. A tényállási pontonként felsorolt hiányosságokra figyelemmel hatályon kívül helyezést indítványozott.

Fenntartotta másodlagos kérelemként az enyhítésért bejelentett fellebbezést. Ennek alátámasztására csatolta az orvosi iratokat védenca betegségéről, akinek egészsége a büntetőeljárás alatt megromlott, munkáltatói igazolását arról, hogy gépkocsivezetőként elhelyezkedett. Hivatkozott a család élethelyzetére, a felesége korábbi betegségére és három gyermekük eltartására. A védenccével szemben

mindezekre figyelemmel az előzetes letartóztatásban eltöltött idővel kitöltötnnek tekintett büntetést és a vagyonelkobzás mellőzését kérte.

III.r. vádlott védője a fellebbezést azzal indokolta, hogy konkrét tényállási adatok hiányában nem vonható következtetés a védenca bűnösségére és bizonyíték hiányában a vádlott felmentését kérte.

Véleménye szerint tisztázni kellett volna milyen, a vádlott érdekkörébe tartozó járműveket ellenőriztek, milyen szabályszegés indokolta volna részéről a vesztegetés szükségességét. Mindennek indokolásával véleménye szerint az első fokú bíróság adós maradt.

Az ítéletábla nyilvános ülésén jelen lévő II.r. és III.r. vádlottak felszólalásaikban csatlakoztak védőikhez. Személyi körülményeire nézve II.r. vádlott a kényszerintézkedés kapcsán benyújtott fellebbezésben ismertetett tényeket kérte értékelni. Elismerte, hogy néhány fuvaros telefonon érdeklődött a mérés helyéről, de az információért nem kért és kapott ellenszolgáltatást.

A bejelentett -I.r. és II.r. vádlottakra kétirányú - fellebbezések alapján az ítéletábla a Veszprém Megyei bíróság ítéletét a Be. 348.§ /1/ bekezdés szerint a megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében, a Be. 349.§ /1/ bekezdésének megfelelően csak a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában bírálta felül. A másodfokú felülvizsgálat nem érintette az első fokú ítéletnek azokra a vádlottakra vonatkozó részét, akikkel szemben az jogerőre emelkedett.

A felülbírálat eredményeként az ítéletábla a fellebbezéseket nem találta alaposnak. A fellebbviteli főügyészség indítványa részben alapos.

Megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, a releváns bizonyítékok perrendszerű értékelését elvégezte, és a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján valamennyi tényállási pontban a vádlottak cselekményeit a büntetőjogi felelősségre vonásukhoz elégséges részletességgel, megalapozottan rögzítette.

A bírói tanács hivatásos bíró tagjának személyében bekövetkezett változást követően 2010. május 17-18 napján tartott tárgyalástól a büntetőeljárási szabályoknak megfelelően a bizonyítási eljárást előről kezdte. A bizonyítás törvényességét illetően az ítéletábla olyan körülményt nem tárt fel, amely az elfogadott bizonyíték bármelyikének kirekesztését eredményezhette volna. Az első fokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve bemutatta azt a gondolati logikai folyamatot, amelynek alapján a fellebbező vádlottak tagadásával szemben elfogadta az aktív vesztegetésben résztvevő vádlottak és a tanúk terhelő tényállításait.

Ily módon az első fokú bíróság olyan eljárási vagy megalapozatlansági hibát nem vétett, amely az érdemi felülvizsgálatnak akadálya lett volna.

A vád tárgyává tett, jellegénél fogva rejtőzködő bűncselekmények elkövetésének felderítését a rendőrhatalóság bírói engedélyhez kötött titkos adatszerzéssel végezte, eredménye törvényesen beszerzett bizonyítékként felhasználható volt az eljárásban. A Be. 206.§ /1/ bekezdésében felsorolt iratok csatolása a periratokhoz megtörtént és az érdekeltek azokat megismerhették. A lehallgatott telefonbeszélgetések rögzített adatai, az érintett gépjárművezetők és más tanúk vallomásai, IV. r. , V. r. , VI. r. VII. r. , VIII. r. , IX. r. , X. r. , XI. r. , XII. r. , XIII. r. , XIV. r. , XV. r. , XVI. r. vádlottársaknak a részletes, önmagukra nézve is terhelő tényfeltáró vallomásai, az igazságügyi számítástechnikai szakértő véleménye és a vádlottak által használt számítógépből nyert adatok, a **cég7** vezetőjének panaszbejelentése, mérési napló, a telefonos híváslisták adatai, III.r. vádlottól lefoglalt noteszbejegyzés, **cég9** telephelyén lefoglalt, túlsúlyos szállítást igazoló szállítólevelek, XIII. r. vádlott számítógépéből lementett adatok, súlymérési jegyzőkönyv, **munkahely neve** iratai, az első fokú bíróság által beszerzett iratok a vádlottak tényállásban rögzített elkövetési magatartását alátámasztják.

A fenti bizonyítási eszközökből nyert információkat közvetve a két vádlottnak a 12./ I.r. vádlottnak a 4./, 5./, 6./, 7./, 8./ és II.r. vádlottnak a 10./tényállási pontot érintő nyilatkozatai is erősítette, amelyben legalábbis az ismeretségüket, információkkal kapcsolatos telefonváltást nem tagadták az aktív vesztegetést elkövető vádlottársaikkal. Ezen felül II.r.vádlott a bíróságon elismerte, hogy XIII.r. vádlottól italra kapott pénzt, I.r. vádlott IX.r. vádlottal kapcsolatosan 20.000.-forint átvételét ismerte el. Lényeges információ az ügyben az is, hogy a büntetőeljárás **tanú4** feljelentésére indult, aki felháborodásának hangot adva a közlekedési hatóságnál bejelentést tett. Ezt követően a beszerzett bizonyítékok egységesen mutattak abba az irányba, hogy az I.r. és II.r. vádlottak szabálytalanul végzik a rábízott feladataikat és bűnös tevékenységet folytatnak. A megyei bíróság által értékelési körbe vont bizonyítékok pedig kétséget kizáróan alátámasztották megegyezésüket abban, hogy a gépjárművek mérlegelését nem az előírásoknak, munkaköri köteleességüknek megfelelően végezték, ezért vesztegetési pénzt kértek és fogadtak el.

A védelem oldaláról az ítélet megalapozottságát támadó védői érveléseket az ítélet tábla nem fogadta el. Kétségtelen, hogy nem minden vádbeli esetre állt azonos számú bizonyíték rendelkezésre, a személyi bizonyítékokon, szakvéleményen kívül pedig hanganyagot csak a 3./, 4./, 6./, 8./ 9./ 10./ tényállási pontokhoz kapcsolódóan lehetett rögzíteni. A tényleges mérési eredményeket sem lehetett minden esethez dokumentumokkal - kivéve az 1./, 3./, 8./, 10./, tényállási pontokban kapcsolódó cselekményeket - igazolni. Nem vitatható továbbá az sem, hogy az ügyben érintett gépkocsivezetők a menetleveleket, tahográfot nem mindig vezették pontosan.

Mindezekre figyelemmel nem lehet alappal a bizonyítás hiányosságára hivatkozni, tekintettel arra, hogy a vádlottak terhére a bizonyítékok több irányból leigazolták mikor, milyen módon követték el a tényállásba foglalt bűnös cselekményeiket. Az informatikai szakvéleményt, amely alátámasztja a számítógépi programba való belépés lehetőségét, nem kellett aggályosnak, vagy a bizonyításhoz elégtelennek tekinteni amiatt, hogy a súlyméréshez használt programban nem talált a szakértő megváltoztatást. A szakértő a mérési eredmények eltüntetésének lehetőségét három variációban vezette le. Ezek közül egyiket, az eredeti almappa helyett a másolati mappából futtatott programmal való elkövetés módszerét egyébként a vádlottak gépén megtalált két másolati mappa használata alátámasztja. A méréshez használt program tehát anélkül, hogy utólag nem tetten érhető a ténylegesen használt módszer, valójában lehetőséget adott a nyom nélküli beavatkozásra és nem akadályozta meg a visszaélést.

A tanúvallomások, a vádlott-társak vallomása, a lehallgatás anyaga alapján pedig az elkövetés megközelítően pontos idejét is be lehetett határolni. A terhelő bizonyítékok mérlegelésének eredményét nem dönti meg, hogy a konkrét elkövetésekre vonatkozóan ki lehet emelni, hogy az időpontok a fuvarlevél adataival nem egyeznek, illetve hiányosak a ténylegesen mért súlyadatok, vagy a vádlottak tagadták a bűncselekmény elkövetését.

A tényállás csak abban az esetben lehetne megalapozatlan, ha az első fokú bíróság az általa mérlegelt terhelő bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával állapított volna meg tényállást. Az ítélet tábla egyetértett az első fokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységével, a felülbírálat során további bizonyítás szükségessége a megalapozott tényállás mellett nem merült fel, erre figyelemmel a vádlottak felmentése érdekében az elfogadott személyi és okirati bizonyítékok nem mérlegelhetők felül. Mivel a bizonyítékok együttes mérlegelésének eredményeként megállapított tényállás a Be. 351.§ /2/ bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól mentes, II.r. vádlott védőjének a bizonyítás teljességére vonatkozó kifogásai alapján az ítélet tábla az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezésének nem adott helyt.

III. r. vádlott cselekvőségének alátámasztására szintén teljes körűen rendelkezésre álltak a bizonyítékok, amelyek láncolata nem hagy kétséget arról, hogy mindhárom vádlott elkövette a vád tárgyává tett bűncselekményt. A vádlottak tagadásával szemben a bűnös kapcsolatukat bizonyítja I.r. és II.r. vádlottak telefonbeszélgetéséről rögzített hanganyag, a híváslisták adatai, III. r. vádlottól lefoglalt noteszlapra feljegyzett telefonszám. Nem lehetett elvonatkoztatni a 3./ tényállás kapcsán a telefonbeszélgetések számától, illetve attól sem, hogy szóbeszéd tárgya volt, miként végzik I.r. és II.r. vádlottak a munkájukat. Ez a kapcsolat a többi tényállási pontban foglalt cselekmények sorába beilleszthető, a bizonyítékok mérlegeléséből levonható az a következtetés, hogy a telefonbeszélgetés során elhangzott 100.000.-forint

vesztegetési pénz ellenében I.r. és II.r. vádlottak eltekintettek III. r. vádlott járműveinek az ellenőrzéstől, illetve felvilágosítást adtak a mérési helyekről.

A megalapozott és az ítéltábla határozatának meghozatalánál irányadónak tekintett tényállásból az első fokú bíróság okszerűen következtetett valamennyi fellebbező vádlott bűnösségére, cselekményeik minősítése a rá vonatkozó jogi indokolással együtt - azzal a kivétellel, hogy a bünszövetségen belül az elkövetési alakzat megjelölése hiányzik - megfelel az anyagi jog szabályainak.

A tényállás bevezető részében rögzítésre került, hogy mi volt a vádlottak konkrét munkaköri feladata, és túlsúly észlelésekor milyen eljárást kellett lefolytatniuk.

A vádlottak ehhez képest a **munkahely neve** köztisztviselőiként munkakörükből adódó ellenőrzési köteleességüket megszegték, amikor a megállapított szabálysértést nem rögzítették a számítógépen, vagy eltekintettek az ellenőrzéstől, valamint amikor titoktartási kötelezettségük megsértésével belső információt adtak tovább.

A vádlottak egymás tevékenységéről tudva, szoros együttműködésben, a szerepek felosztásával, rendszeres haszonszerzésre törekedve szegték meg hivatali köteleességüket, ennek fejében huzamos időn keresztül közös megegyezéssel kértek és fogadtak el vesztegetési pénzeket.

Az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványát abban, hogy I.r. és II.r. vádlottak a tényállásban szereplő cselekményeiket a Btk. 20. § /2/ bekezdése szerint társtettesként követték el. Az ítéltábla nem értett egyet a fellebbviteli főügyészségnek három tényállási pontban az önálló tettesi alakzat megállapítására irányuló indítványával, mert nincs jelentősége, hogy az adott helyzethez igazodó szereposztásnak megfelelően a konkrét előnyt mikor melyik vádlott kérte el, illetve vette át. A jogtalanul megszerzett vagyoni előnyön megosztottak, akarategységükre, együttműködésükre figyelemmel a tényállás 1./, 8./ és 11./ pontjainál is társtettesként hajtották végre a vesztegetést, ezért a bűncselekmények előny kérésével és elfogadásával történő elkövetésének önálló tettesi alakzatát nem állapította meg.

A büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket az első fokú bíróság túlnyomó részében helyesen tárta fel és értékelte.

I.r. és II.r. vádlottak terhére további súlyosító tényezőként a többes elkövetést kell értékelni, amely az aktív vesztegetők nagy számára figyelemmel nagyobb nyomatékú. A vádlottak több terhükre megállapított bűncselekményt zsarolásszerűen hajtották végre, ezért büntetésüket súlyosító körülményként kell értékelni. Az enyhítő körülmények köréből viszont a büntetlenségüket mellőzni kellett, mert közalkalmazotti munkaviszonyuk betöltéséhez ez alkalmazási feltétel volt, anélkül a bűncselekményt nem is tudták volna elkövetni. A fellebbviteli főügyészség indítványával egyetértve, az irányadó halmazati büntetési tételkeretre és a súlyosító

körülményekre figyelemmel, a vádlottakkal szemben az első fokon kiszabott büntetésnél a bűncselekmény kiemelt társadalomra veszélyessége miatt, súlyosabb büntetés lenne indokolt. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül a másodfokú eljárás befejezéséig eltelt időmúlás, ami jelentős enyhítő tényező mindhárom vádlott javára. Ezt és a vádlottak javára jelentkező enyhítő tényezőket, személyi körülményeiket alapul véve, a megyei bíróság által alkalmazottnál súlyosabb fő és mellékbüntetés kiszabására I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában törvényes lehetőséget nem látott. A halmazati büntetés 2-12 évig, illetve a büntetés 2-8 évig kiszabható keretei között, annak alsó határában kiszabott fő- és mellékbüntetés mértékénél enyhébb, vagy eltérő büntetési nem már súlytalan lenne, ezért az enyhítésre irányuló fellebbezések sem vezettek eredményre.

A felmentésre irányuló fellebbezés keretein belül az ítélet tábla megvizsgálta a III.r. vádlottra kiszabott pénzbüntetést is, ennek során enyhítésére alapot nyújtó törvényes indokot nem tárt fel. Az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés törvényes, igazodik a vádlott javára és terhére értékelt bűnösségi körülményekhez, a cselekmény tárgyi súlyához, az ítélet belső arányaihoz.

A vagyoni előny elvonásának alapjaként az első fokú bíróság által helyesen hivatkozott Btk. 77/B.§ /1/ bekezdésének a) pontjának rendelkezése a bűncselekmény elkövetése során szerzett vagyon erejéig teszi kötelezővé a bűncselekményből származó vagyon elkobzását. A vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezés megváltoztatására irányuló fellebbviteli főügyészségi indítvány ezért alapos, mert I.r. vádlottól lefoglalt teljes összeg elkobzására csak bünszervezet megállapítása mellett a Btk. 77/B. § /1/ bekezdésének b) pontja és /4/ bekezdésében írtak szerint kerülhetett volna sor. A jelen ügyben a vádlottak 870.000.-forint bűncselekménnyel szerzett vagyonon osztoztak, az ítélet tábla ennek megfelelően az összeg felére rendelt el I.r. és II.r. vádlottakkal szemben vagyonelkobzást.

II.r. védőjének a vagyonelkobzás mellőzésére irányuló kérelmének a fentiekből következően az ítélet tábla nem adott helyt.

I.r. vádlott vonatkozásában a lefoglalt 3.450.000.- forintból az elrendelt vagyonelkobzás összegén kívül fennmaradó 3.015.000.- forint és az 1280 euro lefoglalását a Be. 155.§ /1/ bekezdése alapján megszüntette és a vádlott részére történő kiadását az ítélet tábla elrendelte. A Be.157.§ /1/ bekezdése alapján 53.300.- forintot abból a bűnügyi költség biztosítására rendelt visszatartani.

A Btk. 99.§ /1/ és /2/ bekezdései szerint a kiszabott szabadságvesztésbe I.r. vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig, míg II.r. vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2011. február 22. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Az első fokú ítéletnek I.r. és II.r. vádlottakkal szemben a minősítésre és a vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezések megváltoztatása a Be. 372.§ /1/ bekezdésén alapul. Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, az ítélőtábla ezért mindhárom fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Győr, 2011. június 15. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és Veszprém Megyei Bíróság 2010. évi május hó 31. napján kelt 9.B.745/2009/59. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része I.r. és II.r. III.r.vádlottakkal szemben a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2011. június 15. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó